

QUÆSTIO MEDICA,

Quodlibetariis disputationibus manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis octavâ Februarii 1714.

M. ALEXIO LITTRE, Doctore Medico, Regiæ Scientiarum Academiæ Socio, Præside.

An Hydropi Venæ Sectio?

I.

HUMANUM corpus liquidis componitur & solidis, quæ inter datur æquilibrium. Sanitas stat alterno, continuo pessundatur. In hoc quasi immobile corpus ab omni ferè cessat functione. In illo liquida movent & vincunt solida, & à solidis suâ vice moventur, vincuntur. A liquidis dilatantur vasa, dilatata se se constringunt; sicque liquida urgent, impellunt. Hinc perennis liquidorum in corpore circuitio, ipsorum subactio, elaboratio jugis; continua in singulas partes distributio; indesinens percolatio excrementorum; & optata cunctarum partium nutritio, incrementum. Omnium quibus vivimus partium nullæ nutritiis ferè pretiosiores. Ut illarum laudabilem constitutionem sanitas sequitur; sic earumdem vitiosam mille ægritudines. Hinc cæterarum totius corporis partium morbi à pravis & excrementitiis partium nutritiarum humoribus ducunt originem, quos inter hydropem recense, morbum curatu difficilem, & magno sæpè periculo plenum.

461

II

HYDROPEM voca ſeroſi humoris in quavis corporis parte collectionem. Pro vario humoris collecti ſitu, varia ſortitur nomina. Si totum corpus occupat, Leucophlegmatia, vel Anaſarca nuncupatur; Hydrocephalus, ſi caput; ſi pectus, ipſius pectoris hydrops; Aſcites, ſi abdomem; ſi ſcrotum, hydrocele. Quòd ſi flatibus diſtindatur abdomen, adeò ut percuſſum tympani ſonum edat, Tympanites appellatur: hæcque inter hydropes impropriè ab Autoribus adnumeratur. Communis omnibus cauſa ſubeſt, fruſtratum apparandi, conficiendi, vel repurgandi ſanguinis opus; undè viſcerum penè omnium infarctus, ex quo ſeri à ſanguine ſeparatio, ejuſque aliquâ in parte collectio. Aliam incaſsùm inquiſiveris cauſam præter vitioſam ſanguinis conſtitutionem, laxatumque, vel renitentem ſolidarum partium elaterem. Vis igitur hydropem ſanare præſentem, imminentem præcavere, talia adhibeas remedia quæ liquidorum motum promovere, ſolidorum elaterem firmiorem laxare, laxiorem verò firmare valeant.

III.

TANTA requiritur ſolidorum, & fluidorum neceſſitudo, & convenientia, ut mirum non ſit cur uno deficiente alterum deficiat. Sanguis ſpirituoſus ille liquor ab indole genuinâ deſciſcens, corruptâ ſubhinc onuſtus ſaburrâ, lento pede vaſa dum permeat, quodcumque malum invehere poteſt. Quidni! & hydropem accerſere. Quocunque enim pergit, funeſtam itineris notam inurit. Præ ſuâ malâ diatheſi innumeris cùm ſcateat impuritatibus, viſcidiores, & craſſiores ipſius partes liberam circuitus viam liquoribus præcludunt. Hæ paulatim aggeruntur, & aggeſtæ, vaſa quàm plurimis infarciunt obſtructionibus. Undè hærens in circuitu ſanguis, novuſque ſemper appellens, vaſorum diſtindit tunicas, earumque magis ac magis dilatat meatus. Hi ſenſim ac ſenſim dilatati ſerum effluere ſinunt. Id experientiâ confirmari videtur. Ligatâ ſiquidem canis venâ infrâ præcordia abdomen quaſi aſcite laboraret humore aqueo brevi repletum obſervatur. Tunicæ quoque Lymphaticorum cum tunicis Venarum ſint longè tenuiores, ſeri effuſioni ac collectioni anſam præbere poſſunt, ſuorum pororum dilatatione, ſed & prætereà ſuâ ruptione. Rem experientia probat, extracti ſcilicet humoris igni admoti abluminis ovi conſiſtentiam acquirentis indagine.

3

Tandem sanguis crassus aut viscidus glandulas difficilè permeans in iis sensim colligitur, stagnat, eas intumefacit, ipsarumque excretorios ductus distendit, amplificat. Hinc seri à sanguine uberior secretio, ejusdemque seri è vasis effusio, ac tandem hydropis generatio. Quamobrem proprio vehiculo orbatus sanguis, partes ægrè pervadit, hisque nutritium vix impertitur succum, undè universi corporis macies, siccitas debilitas.

IV.

MAGNORUM morborum aut ingruentium, aut jam sævientium, præstans remedium est Venæ sectio, eòque præstantius excellentiusque, quò tutiori expeditiorique viâ omnia fere corporis vitia rescindit. Hac datâ portâ luxurians toto corpore sanguis convenienter emittitur. Ocyùs ardentem materiem subtrahe, carbones remove, spontè restinguetur incendium. Idem celebratâ Venæ sectione corporis humani humoribus evenit. Eductâ quippe sanguinis propriè dicti parte, minor fermentationi effervescentiæ, obstructioni, infarctui, &c. datur locus. Restitutâ circuitionis celeritate, quanti quanti sunt humores, eandem choream sequi coguntur. In hydrope vires opprimit ac veluti vinctas tenet crassus & viscidus humor viscerum ergastulis coercitus (cujus sub pondere fatiscit corpus) systalticus dilatationis & constrictionis vasorum motus depravatur : ipsorum fibræ motrices fungi officio ferè inhabiles evadunt, sed incisâ venâ non raro aperitur ad magnam libertatem viâ, & temporis puncto spes salutis affulget.

V.

HYDROPI ita necessaria est Venæ sectio, ut nefas sit illam omittere. Revera præcipuus curationis cardo positus est in fibrarum elatere, & liquorum fluxilitate restituendis; ut vinci possit & superari sanguinis impedimentum; ut pertinaces tollantur obstructiones, sanguinis circuitus feliciùs peragatur, ac tandem functiones in pristinum statum reducantur. Hæc omnia idoneâ sanguinis missione assequeris. Nec est quod objiciant nonnulli in hydrope venam secare idem esse ac jugulare. Redundans (quis crederet) sanguis id efficit sæpissimè. Qui, hoc morbo laborarunt, ferè omnes ore, naribus, &c. sanguinem emisere. Succedit plerumque catameniis & hœmorroidibus suppressis. Denique sanguinis grumos ac concretiones in hydro-

picorum cadavere reperire nihil usitatius. His omnibus cùm sanandis, tùm præcavendis congruum Venæ sectio remedium. Præterea eâdem Venæ sectione impurior circa viscera restagnans, & evasata illuvies vasa denuò subit, cum sanguine foras exitura, vel transcolanda per glandulas, vel per cutis meatus tandem vacuanda. Dolores insuper sedat Venæ sectio, corpus erigit pondere gravatum; erectum, alacrius expeditiusque reddit ad omnis generis functiones obeundas.

Ergo hydropi Venæ sectio.

Domini Doctores disputaturi.

M. Salvator Cluscard.

M. Claudius du Cerf.

M. Joannes Baptista Engueharď.

M. Claudius Vergne.

M. Ludovicus Guillot.

M. Joannes Baptista Fermelhuis, in Regiâ Artium Academiâ Socius honorarius.

M. Philippus Douté, Academiæ Censor.

M. Amandus Douté, Serenissimæ Ducissæ Biturigum Medicus primarius.

M. Franciscus Gouel.

Proponebat Parisiis FRANCISCUS BAILLY Parisinus, Baccal. Medicus. A. R. S. H. 1714.

Ex Typographia JACOBI QUILLAU, Typ. Jur. Lib. Universitatis, in via vulgò dicta *Galande*.